

آقای وزیر به خود آبیید و تن بناهای تاریخی را نلرزانید!

با وجود چنین واقعیاتی در حوزه منابع آب، وزیر میراث فرهنگی که باید دغدغه میراثی داشته باشد، سنگ کشاورزی را به سینه می‌زند، آن هم در حریم آثار تاریخی، آن هم در دشت‌های بحرانی و آن هم با وجود فرونشست دشت‌ها. آقای وزیر مگر نمی‌دانید به دلیل برداشت‌های بی‌رویه آب از منابع زیرزمینی، ایران رتبه چهار فرونشست زمین را در دنیا دارد و اگر اقدامات فوری برای جلوگیری از برداشت بی‌رویه آب انجام نشود، ایران سرزمینی غیرقابل زیست خواهد شد. آقای وزیر به خود آبیید و تن بناهای تاریخی را نلرزانید.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، سفر عزت‌الله ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به شیراز و اظهارات او لرزه بر تن بناهای تاریخی انداخته و دو خطر عمده را متوجه میراث فرهنگی کرده؛ یکی قوت گرفتن احتمال تخریب بخش‌هایی از بافت تاریخی شیراز و دیگری به خطر افتادن حریم میراث جهانی پاسارگاد.

سال‌هاست که برخی در شیراز می‌کوشند برای توسعه فضاهای پیرامونی امامزادگان شاهچراغ و سیدعلاءالدین حسین، ۵۷ تا ۶۵ هکتار از بافت تاریخی این شهر را تخریب کنند و بین این دو امامزاده فضایی ایجاد کرده و آن را بین‌الحرمین بنامند.

این رشته تخریب‌ها تا سال ۱۳۹۶ هرازگاهی رخ می‌داد و خانه‌های تاریخی متعددی نیز تخریب شد اما از سال ۱۳۹۶ و با ورود نهادهای مختلف، تخریب‌ها متوقف شد.

حالا وزیر میراث فرهنگی با حضورش در بافت تاریخی شیراز چراغ اول آغاز تخریب‌ها را پس از ۴ سال توقف دوباره روشن کرده و در اظهارنظری عجیب، بافت تاریخی پیرامون امامزادگان شاهچراغ و سیدعلاءالدین حسین را «بافت فرسوده» خوانده و افزوده: «خانه‌های میان این دو حرم از میان رفته و داغون است.»

سخنان غیرمیراثی وزیر که باید مدافع بافت‌های تاریخی کشور باشد، نه تنها لرزه بر تن بافت تاریخی شیراز انداخته بلکه چنین «نگاه غیرمیراثی به بافت‌های تاریخی» می‌تواند مناطق مشابه را در سراسر کشور با مخاطره مواجه کند. وظیفه وزیر میراث فرهنگی این نیست که با «داغون» توصیف کردن خانه‌های تاریخی از ارزش آنها بکاهد و زمینه تخریب این بناها را فراهم سازد، وظیفه میراث فرهنگی مرمت، احیا و نگهداری این خانه‌هاست.

آقای ضرغامی همچنین در اظهارنظری دیگر در نقش وزیر کشاورزی ظاهر شده و گفته: «همه جای استان فارس در خصوص ساخت‌وساز در بخش حریم‌ها دچار مشکل است، مردم پاسارگاد به دلیل مقبره کوروش نمی‌توانند کشاورزی کنند، چاه بزنند»؛

باید این مشکلات برطرف شود و قوانین حریم‌ها مقداری انقباض پیدا کند. در این راستا آیین‌نامه جدیدی می‌نویسیم تا بتوانیم مشکل حریم‌ها را نه تنها در استان فارس بلکه در نقاط مختلف کشور حل کنیم. برای این کار هم جرات و جسارت می‌خواهیم زیرا قطعاً همه‌هایی به خصوص در فضای مجازی برای این کار مشاهده خواهیم کرد و شاید دیگری که در این زمینه اقدام نکردند به دلیل ترس از این همه‌ها بوده است. این کار را در شورای عالی انقلاب فرهنگی و هیات دولت دنبال کنیم تا بتوانیم مشکلات مربوط به حریم‌ها که مشکلات زیادی را برای مردم ایجاد کرده، برطرف کنیم.»

این سخنان وزیر میراث فرهنگی تاسف‌بار و هولناک است؛ با وجود قوانین سخت و سخت در حوزه میراث فرهنگی، باز هم حریم آثار تاریخی با خطر و تعرض مواجه می‌شوند، خدا رحم کند به روزی که وزیر میراث فرهنگی با سخنانش این قوانین را به هم‌وردی و زورآزمایی دعوت کند.

وزیر که باید مدافع و محافظ حریم آثار تاریخی باشد، چرا این‌گونه چوب حراج بر میراث فرهنگی می‌زند؟ باید به ایشان یادآور شد که نشست زمین در فارس بر اثر برداشت‌های بی‌رویه آب به نقطه بحرانی رسیده که نمونه آن را می‌توان در اطراف تخت جمشید مشاهده کرد.

در حالی که مطالعات نشان می‌دهد مسدود شدن چاه‌ها تنها راه نجات تخت‌جمشید از فرونشست و فروچاله است، وزیر میراث فرهنگی به جای اینکه دغدغه در امان ماندن آثار تاریخی از چاه‌ها و برداشت‌های بی‌رویه آب را داشته باشد، خود مدافع حفر چاه و برداشت آب در حریم آثار تاریخی شده است.

وزیر که باید نگران فرونشست‌های اطراف بناهای تاریخی باشد، دغدغه‌اش این شده که به قول خودش «جرات و جسارت» به خرج دهد و حریم آثار تاریخی را در سراسر کشور دستخوش تغییر کند؛ این نه تنها نامش جرات و جسارت نیست، بلکه به خطر انداختن بناهای تاریخی است.

آقای ضرغامی فراموش نکند که وزیر میراث فرهنگی است نه مسوول عقب‌نشینی از قوانین میراث فرهنگی در برابر مخاطراتی که لرزه بر تن میراث فرهنگی می‌اندازد.

وضعیت برداشت آب از منابع زیرزمینی در دهه‌های اخیر آنقدر فزاینده بوده که کمتر جایی در کشور می‌توان یافت که منابع آبی در حالت بحرانی نباشد. به همین دلیل است که در برخی مناطق کشور تلاش می‌شود تا صنایع را جایگزین کشاورزی کنند.

با وجود چنین واقعیاتی در حوزه منابع آب، وزیر میراث فرهنگی که باید دغدغه میراثی داشته باشد، سنگ کشاورزی را به سینه می‌زند، آن هم در حریم آثار تاریخی، آن هم در دشت‌های بحرانی و آن هم با وجود فرونشست دشت‌ها. آقای وزیر مگر نمی‌دانید به دلیل برداشت‌های بی‌رویه آب از منابع زیرزمینی، ایران رتبه چهار فرونشست زمین را در دنیا دارد و اگر اقدامات فوری برای جلوگیری از برداشت بی‌رویه آب انجام نشود، ایران سرزمینی غیرقابل زیست خواهد شد. آقای وزیر به خود آبیید و تن بناهای تاریخی را نلرزانید.

بناهای تاریخی و صنعت گردشگری می‌توانند به تنهایی مردم و کشاورزان اطراف این بناها را توانمند کنند؛ اگر فقط سیاست‌های غلط پای خود را از میراث فرهنگی و صنعت گردشگری بیرون کنند.